En skildring av Bulkley Valley, B. C.

Återblick på Bulkley Valley's utveckling. Farmning, gruvdrift och skogsavverkning i framåtskridande. Högre konjunkturer väntas.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Skogsavverkning är egentligen den näring, som hittills varit mest inkomstbringande för Bulkley Valley. Först och främst tillfredsställes det lokala behovet, men dessutom hugges timmer i stora mängder till telefon- och telegrafstolpar samt järnvägssyllar. Dessa produkter skeppas till alla delar av Canada och Förenta Staterna samt främmande länder och världsdelar. Trots att skogsarbetena pågått i många år, har tills dato endast en bråkdel åtverkats, och ännu ligga stora arealer i väntan på utnyttjande. År för år bedrives visserligen avverkningen med allmera ökad energi, men under tiden tillväxer ungskogen och kan successivt tagas i användning för kommersiellt bruk. Fastän någon viss siffra svårligen med bestämdhet torde kunna angivas, är dock en betydande procent av skogen i Bulkley Valley av yngre datum ännu ej färdig för avverkning, varför man kan se framåt mot en lång tid av fortsatt skogsbruk därstädes.

Hanson Lumber and Timber Company med konsul Olof Hanson i spetsen bedriver den största timmeravverkningen i Bulkley Valley med huvudkvarter i Smithers samt avdelningskontor vid Smithers, Hazelton, Savory, Decker Lake, Cedarvale, Hagall m. fl. I full drift sysselsätter bolaget 200 a 300 man med stundom 150 a 200 arbetare såsom extra hjälp. Tillverkningen består huvudsakligen av järnvägssyllar, telegrafstolpar o. d. 1925 var produktionen en halv miljon stycken av det förra slaget och 2,000 fot pålar. Om verksamhetens storlek kan man göra sig en föreställning inför det faktum, att bolagets löneutbetalningar äro störst i norra British Columbia endast med undantag av Canadian National-järnvägen.

Jag lyckades få en god uppfattning om förhållandena i Bulkley Valley under vittomfattande resor genom landet. Smithers, 227 mil öster om Prince Rupert, är centralpunkten inom det fruktbara Bulkley Valley. I dess omgivningar finnas sjöar och älvar med ypperligt fiske samt höga, snöklädda berg, ibland vilka senare det 9,000 fot höga och mineralhaltiga Hudson Bay mountain dominerar, avspeglande sin bild i den närbelägna Lake Kathlyns vatten.

Smithers har landsvägsförbindelse till Prince George och kommer att helt förbindas med Vancouver, då den inom kort färdigbyggda Cariboo highway öppnats för trafik. Ända bort till Hazelton är väg anlagd, ehuru sträckan Smithers—Hazelton är av sämre beskaffenhet. För en kostnad av $20,000 komma i sommar vägarbeten att utföras från Smithers nordväst till Moricetown via Evelyn.

Besöken hos skandinaverna i Smithers underrättades genom en där boende svensk farmare, mr Strid, var vänlig nog att ställa ridhäst till mitt förfogande, varigenom jag kunde hälsa på många svenskar och norrmän, som bo längre bort från de större stråkvägarna. Till att börja med vill jag introducera omnämnde

L. E. Strid, som var född i Hassela socken, Gävleborgs län, år 1868. I Sverige var han sysselsatt med skogs- och järnvägsarbeten. 1906 styrdes kosan till Canada och Camrose, där han stannade intill 1924. Sin första tid i detta land tillbrakte han arbetande i skogen, på järnvägar och på farm samt förskaffade sig så småningom egen farm med full uppsättning av djur och maskiner. 1924 flyttade han ut till Smithers, där han arrenderat en farm.

Mrs Strid härstammar från socknen Bergsjö intill mannens hemtrakt. De ha 11 barn, varav 4 äro gifta och samtliga, utom en son, som i våras for till Alberta, bosatta i British Co-

* * *

Lars Anderson hemsökte jag i hans egen trevliga stuga byggd av stockar. Strax kom kaffekannan på spisen, och då vi samtalat en stund, sade mr A.: "Nu ska vi ha oss en svensk bit," varpå han satte i gång att spela en gammal välkänd svensk vals. Dessutom talade vi om diverse förhållanden från Sverige. Angenämt att se, att minnena från det gamla fosterlandet ej förbleknat hos mr Anderson, trots hans långa vistelse fjärran från detsamma.

Född i Skåne 1875 kom mr A. 1909 till Canada och direkt till B. C., varest han hela tiden varit verksam, mestadels arbetande i skogen.

1921 köpte han tillsammans med en del andra svenskar, däribland Axel Anderson och Gustaf Värja, en farm nära Smithers, vilken de brederligt delade upp i stycken om 32 acres. Där har han mestadels bedrivit blandad farmning. Förra året var veteskörden så god som önskas kan, meddelade mr A., och på sistone har han uppfört ett hönshus i den tanken att inom kort starta hönsuppfödning.

Flera gånger har mr Anderson funderat på att taga sig en tur till Sverige, men trots god föresats tycks det ej bliva av. Hoppas dock, att en gång Sverige får hälsa honom välkommen på en visit.

* * *

En av hans gamla skolkamrater och nuvarande grannar heter

Axel Anderson, vilken var född 1880 också i Skåne. Denne kom till Alberta, Canada, 1911 och slog sig ned stenarbeten och litet av varje. Senare tog han upp "homestead." Hösten 1918 reste han till Smithers, där han de första två åren bodde i själva staden.

Mr Anderson är en av delägarna till ovannämnda farm nära Smithers, varå han i år byggt nya hus samt arbetar dessutom med murning och cementering med mera. Hustrun kom från Småland. De ha 5 barn.

* * *

Gustaf Värja var född 1877 i Piteå, Norrbottens län. I hemlandet var han verksam med malmskeppningar runt Luleå.

Det ej minst intressanta med mr Värja är, att han i 10 år var soldat hörande till Norrbottens regemente och fick från denna sin tjänst för kungl. majt:t och kronan sitt nuvarande stolta, svenska krigarnamn. Skulle det så behövas, kunde säkert mr Värja än en gång med kraft svinga sin — värja till det gamla fosterlandets försvar.

1910 på sommaren lämnade emellertid mr Värja Sverige åt sitt öde och begav sig över till Canada. Först var det Wardner, B. C., som fick den äran att bliva besökt, och därefter reste mr V. till skilda platser inom provinsen. Han har också varit i Alaska.

1918 slog han sig ned i trakten av Smithers, där han har en tredjedel av den gemensamt inköpta farmen. Han har byggt upp ett hus boende tillsammans med syskonbarn, Mrs Axel Holmgren. Vid sidan om arbetet på farmen är han också ute på skogsavverkning.

Mr Värja sade, att han trivs gott i British Columbia, men de senaste tvenne åren ha varit litet besvärliga i vad avser arbetstillgång. Nu blir det tydligen bättre, och han ansåg, att envar som kan arbeta mycket, väl är i stånd att reda sig där.

* * *

John Olofson, 40 år gammal, var född i Västerbottens län, och hans fru i samma kommun. I Sverige hade de farm och kommo till Canada 1922; först till Kamsack, där de arbetade på "homestead."

1924 reste mr och mrs O. till Smithers och ha sedan byggt eget hus i närheten av stationen. De ha 4 barn.

Ett lustigt intermezzo inträffade vid min påhälsning där, då jag frågade, om jag kunde träffa mr Olofson. Det visade sig emellertid vara ganska problematiskt att anordna ett dylikt möte, enär han då befann sig i New York.

* * *

Victor Ericson föddes i Wilhelmina, Västerbottens län, och var jordbrukare i Sverige. 1914 ingick han äktenskap med Betty Abrahamson från samma län som han själv.

På hösten 1920 emigrerade mr och mrs E. tillsammans till Canada och började farma i Kamsack. Fyra år senare återfinnas de i British Columbia såsom farmare vid Evelyn nära Smithers. Sistlidna juni månad började mr E. arbeta i en silvergruva, varmed han trives väl.

* * *

Charles Shield var född i Sundsvall och kom för en del år sedan till Canada. Sedan 3 år tillbaka har han nu restaurant i Smithers, den så kallade "Shield's Restaurant," vilken är väl känd och omtyckt i staden. Mr S. trives bra därstädes och gör goda affärer samt uttalade som sin åsikt, att Smithers hastigt kommer att gå framåt under den närmaste tiden. — Än en gång ett tecken på, att man med hoppfulla blickar ser framtiden an.

* * *

Mrs B. F. Stuart är småländska och reste 1903 till Förenta Staterna och Duluth, Minn. 1910 inseglade hon i äktenskapets lugna famn samt kom 2 år senare till Saskatchewan. 1924 flyttade mr och mrs S. till Smithers, startande kaférörelse, vilket går alldeles utmärkt.

Mrs Stuart sade, att hon hade sin mor boende i Sverige och skulle gärna vilja komma hem och hälsa på henne. Som lämplig kompensation för det tills dato uteblivna besöket skickade emellertid mrs S. hem S. C. T. till modern, fru Augusta Larson, Alvesta, för benäget studium. Jag har härmed äran sända min visserligen tyvärr obekanta men dock hälsning till fru Larson i Sverige.

* * *

Andrew Johnson var född i Västerbottens län och är 46 år gammal. För 25 år sedan kom han till Förenta Staterna samt därefter till Canada, där han varit i 20 år. De senaste 15 åren har mr J. framlevat såsom farmare invid Evelyn cirka 10 mil nordväst om Smithers, och är nu ägare till en hel sektion land på platsen. Dessutom har han själv bearbetat en kolgruva.

I flera år har mr Johnson vintertiden arbetat med att hugga järavägssyllar men kunde sistlidna vinter tyvärr ej få varan nedforslad i brist på snö, varför de nytillverkade partier na få kvarligga i väntan på nästa sissongs eventuella slädföre.

Denna olägenhet har under vintern 1925-26 varit allmänt rådande i Bulkley Valley, förorsakat av det ovanligt blida vädret. När det ingen snö är, kan man ej köra med släde. Man tänker tydligen ej såsom en man i gamla dagar, när denne kom till julottan körande isläde, trots att ej ett snökorn fanns på vägen: "Det är årsens tid, släden skall gå!"

* * *

Gust Kristianson var född 1884 i Tännäs, Härjedalen. 1104 emigrerade han till Förenta Staterna; till Canada och Saskatchewan 3 år senare. Mr K. arbetade i flera år på järnvägsbyggen tillsammans med sin barndomskamrat, mr Olof Hanson. Dessa voro då bland annat behjälpliga att bygga järnvägen till Prince Rupert.

Sedan dess har mr K. varit sysselsatt med diverse arbeten på farm och i skog. Under två år besökte han hemlandet, tagande tillfället i akt att gifta sig. Hustrun är från grannsocknen Bruksvallerna och reste i juni månad till Canada att bosätta sig här tillsammans med mannen. De arbeta nu gemensamt på konsul Hansons vackra sommarställe vid Lake Kathlyn. Ha en son.

Mr K. har flera släktingar boende i U. S. A. samt en bror, Lars, som ankom till Canada i höstas och nu arbetar vid Hazelton.

Mr Kristianson höll dagen för mitt besök på med sprängning av trädrötter i och för skogens förvandling till åkerfält. Då jag kom ridande till platsen å mr L. E. Strids stolte springare, brakadet det löst med den ena detonationen efter den andra ute från fältet, vilket jag tillät mig betrakta som salutskott avsedda att hedra min höga närvaro. Tänk, vad S. C. T:s representant blir värderad överallt!

* * *

Brede Möller föddes i Odalen, Norge, och kom 1902 vid 24 års ålder till Förenta Staterna. På våren 1908 for han vidare till Prince Rupert att sysselsätta sig med järnvägsarbeten. 3 år senare tog mr M. upp "homestead" vid foten av Hudson Bay Mountain och har med stor energi år efter år röjt sitt landstycke samt inhägnat detsamma. Dessutom arbetar han i skogen samt vandrar stundom omkring i bergen för att söka efter mineraler.

* * *

Alfrid Nelson var född i Minnesota, U. S. A., och kom 1906 tillsammans med sina föräldrar till Rich Valley, Alta, där fadern, Ole Nelson, tog upp "homestead."

Mr N. flyttade i december förra året ut till Smithers och arbetar nu med att vintertiden taga upp is från Lake Kathlyn. Isen inlägges i lagerhus för att under sommaren lastas i järnvägsvagnar och transporteras vidare, speciellt till Prince Rupert.

1923 gifte sig mr N. med Edith Person från Seattle. De ha ett barn. Mrs N. har föräldrar bosatta vid Onoway P. O., Alta.

* * *

Förut i artikeln omnämnda Hazelton kan även benämnas "Old Hazelton" för att utvisa, att den älsta platsen avses. Senare ha nämligen tillkommit tvenne platser, som kallas respektive Hazelton och New Hazelton och äro belägna utefter C. N.-järnvägen. Den förra nås efter 46 mils resa från Smithers, och den senare efter ytterligare 4 mil. Samtliga ligga i närheten av sammanflödet mellan Bulkley och Skeena River, sinsemellan förbundna medelst landsväg.

Vid resa mellan Old och New Hazelton går vägen över en canyon bildad av Bulkley River, varest en modern bro byggts 280 fot över flodens vattenyta. Denna bro, uppförd för 8 år sedan, är med sin smäckra konstruktion en verklig skönhet, vittnande om högt uppdriven ingenjörskonst. Ej långt från platsen för nuvarande bro märktes förr den av indianerna förfärdigade, och vilken i början av denna artikel beskrevs.

I New Hazelton träffade jag på

Trygve Skogley, som var född 1898 i Fiskum, övre Eiker, nära Drammen, Norge, och hans hustru i Nedre Eiker. 1924 kommo de till Topley, B. C., där mr S. arbetade i skogen och på farm. I höstas slogo de sig ner i New Hazelton och trivas gott men önska endast att arbetsmöjligheterna bliva bättre i år än vad fallet var under 1925.

Mr och mrs S. förärade mig ett utmärkt fotografi, utvisande dem sittande utanför sin stuga jämte deras tvenne barn. Fotot togs sistlidna februari, detta till trots att detsamma giver intryck av att vara knäppt en högsommardag. Men sådan var "vintern" 1 26 i Hazelton. Termometern understeg ej någon gång 10 grader över noll.

Mr S. begärde särskilt få tacka för att han fått läsa Norröna på kredit i ett och ett halvt år men tog nu skaden igen genom att presentera kontant likvid. Så skall det låta. Jag rullade mig å Norrönas vägnar jämte förhoppning, att han hädanefter kommer att få sin beskärda del av de uppgående konjunkturerna i Bulkley Valley.

* * *

Hans Odeby var född 1902 i Enebakneset, Norge, och kom till Canada 1924. Först prövade han "på detta numera vanliga sätt" såsom immigrant på livet i Winnipeg, reste därpå till Edmonton och slog sig på farmarbete. Slutligen hamnade han i New Hazelton, sysslande med skogsavverkning. Mr Odeby har släktingar i Norge.

* * *

Detta var om Bulkley Valley och om en del platser i densamma. Mycket mera kunde vara att säga härutinnan, men artikeln har redan nått en så avskräckande längd, att jag fruktar, S. C. T:s värderade redaktör Hägglund skall träffas av slaganfall, om jag toge ytterligare utrymme i anspråk för densamma. Som jag ej vill hava på mitt samvete att förskaffa honom ett dylikt tragiskt öde, slår jag för den här gången igen skrivmaskinen endast med att såsom slutord uttrycka en förhoppning om,

att Bulkley Valley, det landområde jag sökt skildra, verkligen skall gå den lysande framtid till mötes, den nu har alla utsikter att göra, till favör för dess befolkning och därmed dragande sitt strå till stacken för bildande av ett mäktigt och inflytelserikt välde inom Canadas landamären.

1) Mr. Lars Andersons farm med Hudson Bay mountain i bakgrunden, Smithers, B. C. 2) Den nyuppförda skolan i New Hazelton. 3) Mr. Trygve Skogley med familj, New Hazelton.

Mannen ville icke tillåta operation. Hustrun är nu glad med anledning därav.

Att icke alla sjukdomar behöva kniven, framgår tidligt av Mrs. Ellen Estrys sjukdomsfall. Hon var nämligen intagen å sjukhus för operation. I sista ögonblicket nekade emellertid hennes man att låta henne undergå operationen, och hon blev förd till hemmet, trots det, att man trodde sjukdomen skulle medföra hennes död. Till allas förvåning är hon nu fullt återställd och tar nu aktiv del i hemmets alla göromål, en sak som hon icke gjort på sju år. Hemligheten i det hela är, att hennes man fick se en annons angående binnikemask i en tidning, och fann då ut at hans hustrus symptomer voro överensstämmande med de som återgåves i annonsen. Han beslutade sig därför at låta sin hustru försöka denna medicin innan hon undergick operationen, och hon blev återställd genom densamma. På så sätt räddades hustrus liv i det att hon till slut fann den rätta medicinen. I hela tio år hade hon lidit av binnikemask. Nu är hon emellertid på bättren igen och har god aptit. Hon välsignar därför den dag, då hennes man observerade den omtalade annonsen.

Tusentals män, kvinnor och barn, behandlas för många andra sjukdomar då deras verkliga åkomma är vanligen binnikemasken. Säkra tecken på att denna parasit är tillfinnandes är avförsel av delar av masken, och andra tecken äro förlust av aptit med stundvis glupskhet, överdragen tunga, hjärtbränna, smärter i ryggen och benen, svindel, huvudvärk, mörka ringar under ögonen. Magen känns tung, uppblåst och stundvis kan men förnimma en krypande känsla. Patienten har gul hud, förlorar i vikt, har dålig andedrägt, spottar ofta, helt och hållet ambitionslös, ingen lust till arbete, alltid lat. Slaganfall äro kända för att ha förorsakats av detta vidunder, som ibland når en längd av 50 fot. Då det kryper in i luftstrupen kan det lätt hända att offret kväves. Driv bort detta vidunder genast innan det undergräver Eder hälsa. Sänd $10.48 för en behandling med Lakton om Ni önskar bli fri denna förskräckliga parasit. Laxton är ockadligt ansökomt Ni icke har binnikemask. Säljes endast av Royal Laboratory, 4 Netting Bldg., Dept. 121, Windsor, Ont. För försäkring av paketet 25c extra. Sänd pengarna i försäkrat brev. Sändes absolut icke mot C. O. D.

Huru en nation bygges.

Föredrag hållet inför Rotary Club, Winnipeg, den 7 juli 1926.

Av J. T. Thorson.

Ännu en gång har vår nationaldag kommit och gått och Canada har tillryggalagt ännu en milstolpe i sin frammarsch mot en nations rangställning och värdighet. Vad hava vi som canadensare uträttat, och vilkan kosa böra vi slå in på för framtiden? Dessa äro de spörsmål, vilka jag önskar behandla med eder i dag.

Vi stå inför det ansvarsfulla uppdraget att skapa en nation i detta vårt Canada, och vi måste göra bruk av förefintligt material. Såsom byggmästare måste vi göra ritningar för

J. T. Thorson.

en ståtlig byggnad, och som byggnadsarbetare måste vi följa dessa ritningar, så att resultatet blir ett vackert byggnad.

Vad ha vi för material att bygga med? Det är icke min avsikt att i dag orda om Canadas materiella rikedomar, om dess veteåkrar och skogar, dess sjöar och bergverk, dess obegränsade naturtillgångar. Alla dessa aktiviteter ingiva oss en berättigad stolthet, men dessa ensamt kunna icke göra en nation stor. Tegelstenar utgöra ej ensamt en byggnad; de måste behörigen läggas på en fast grundval och muras ihop. Detsamma är förhållandet med en nation. Må det därför tillåtas mig att tala först ej om Canadas materiella rikedomar, men om dess själ, nationalmedvetandets ande, det murbruk, som sammanhåller de av nationbyggaren använde materialen.

Finnes det någon nationalmedveten ande i Canada i dag? Vad är dess nuvarande ståndpunkt? Äro vi en nation? Skulle jag besvara denna fråga från strängt juridisk ståndpunkt, bleve mitt svar ett avgjort nej, att Canadas ståndpunkt är den att vara en besittning och icke en oavhängig stat, att den canadiska dominionen tillkommit genom B. N. A. Act of 1867, ett reglemente antaget av Storbritanniens parlament, att detta reglemente utgör Canadas statsfullmakt, vars bestämmelser varken förbunds- eller provinslegislaturer kunna lagligen överskrida, att Canadas lagstiftning är kontrollerbar av en utom Canada stående makt, och att Storbritanniens parlament är Canadas högsta lagstiftande myndighet. Privy Councils nyligen fällda utslag i målet Rex v. Nadan är en träffande påminneise om Canadas underordnade juridiska ställning. Men livet tågar före lagen, och det skulle vara faktiskt oriktigt att säga, att vi måste söka efter Canadas närvarande ståndpunkt inom de fyra hörnen av B. N. A. Act of 1867 och dess amendement. Lagens hylsa döljer icke helt det canadiska nationskapets mognande kärna.

Före konfederationens dagar funnos åtskilliga brittiska kolonier i brittiska Nordamerika, var och en med ett mått av självstyrelse, var och en med sin särskilda ekonomiska och politiska egentillvaro. Deras sinnes riktning var provinciell och kolonial, och varje tanke på på självständig nationalitet var dem fjärran. Likväl fanns det på den tiden män, som kunde se framtidssyner. Macdonald, Cartier, Tupper och McGhee, för att nämna blott några av konfederationens fäder, voro statsmän. De hade bilden av ett förenat Canada framför sig och voro icke rädda för att hoppas för framtiden. Deras framtidsdrömmar äro nutidsverkligheter. I deras själar spirade den canadiska nationalitetens frö.

Detta frö har växt med förvånande snabbhet. Tiden tillåter mig icke att göra mer än flyktigt utpeka detta frös växtstadier. Det har blivit ett fullständigt omslag i Storbritanniens hållning gentemot Canada; att styras från Downing Street är något som tillhör det förflutna; fritt och fullständigt erkännande har skänkts åt provinsiell och federal autonomi och rätten till självstyrelse i allt, som angår Canada ensamt; de ombesörjda inskränkningarna för förbundslagstiftning hava sällan kommit till användning. I verkligheten, om ej till formen, har Canada förärats med en hart när självständig regering. Ekonomiskt framåtskridande har också gjort sin del. Vi börja känna, att vi ha ett värdefullt arv, att vårt land icke är en öde sträcka av is och snö, utan ett rikedomens och löftets land. Den kolossala utvecklingen av våra västliga slätter, utvecklingen av våra gruvor och skogar samt vår vattenkraft har ingivit oss den känslan, att vi ej äro fattighjon utan hava obegränsade aktiva till vårt förfogande. Vi kunna intaga vår plats bland världens övriga nationer och stå stadigt på våra egna ben. Vi kunna möta framtiden med tillförsikt och glatt mod med tanken på vår stora naturrikedom. Kolonialföreställningen har försvunnit, och varje antydan om dess återkallande vållar en storm av protest. Dominionerna inkallas i det brittiska nationförbundets råd såsom likställda delägare. Den imperiella konferensen utmärkte ett stort steg i utvecklingen av vårt nationella medvetande. Canadas premiär alltifrån Sir Wilfred Laurier hava följdriktigt vidbilvit en manlig hållning vid dessa konferenser och med kraft påyrkat det canadiska parlamentets rätt att avgöra, vilken stråt Canada skall vandra, och brittiske statsmän hava oförbehållsamt medgivit rättvisan av den ställning, som våra ledare hava intagit. Under kriget mognade det canadiska självständighetsfröet än vidare. Ingen nation i världen spelade en mera hjältemodig roll än Canada i det fruktansvärda drama, som tog sin början i 1914. Canada utgick ur detta krig med en ny rangställning i världens ögon. Det undertecknade fredsfördraget, erkänt av Storbritannien och världsmakterna som en nation. Canada har intagit sitt säte i folkförbundsrådet och fyller stoft sin plats i ledet av de nationer, som verkställa den mödosamma marschen mot världsfreds mål. Canada sluter sina egna fördrag med andra nationer. Det talas mycket i den allmänna pressen och annorstädes om det tillbörliga i att hava ett canadiskt sändebud i Washington samt en egen canadisk fana, och ett växande krav gör sig förnimbart på att Canda skall äga rätt att avgöra, huruvida eller ej vädjemål skola tillstädjas till Privy Council. För omkring ett år sedan hade jag nöjet att höra en stor canadisk folktalare, Sir Geo. Foster, tala över ämnet Canada. Han utlinjerade med mycket större förmåga än jag skulle kunna göra några av de av mig antydda utvecklingsstadierna, och han gjorde ett uttalande, som jag skulle vilja upprepa i dag. "Ingen nation i världen av Canadas storlek kan uppvisa något storverk, som kan mäta sig med det som Canada har utfört på den korta tiden av ett halvt århundrade." Canadas pulsar slå fortare; Canadas nationalmedvetna ande blir mer och mer en verklig faktor i Canadas offentliga liv. Vår nationella tillväxt har varit oavbruten och snabb. Bör denna växt avstanna? Kan den avstanna? Dessa äro frågor, vilka jag kvarlämnar hos eder för edert övervägande. I torden fråga: Varför skulle vi befatta oss med denna nationalmedveta anda? Om vi ha full självstyrelse och materiell välgång, vad mer kunna vi begära? Vad värde har denna nationalanda? Vad menar jag därmed? Låtom oss återkalla i minnet historiens lärdomar. Jag nyttjar orden nationalanda och nationalmedvetande i en säregen betydelse. Jag menar därmed den anda, som sammanhåller ett folk och bär dem genom motgång till lycka; den anda, som gör ett lands invånare en förenad makt, redo att försvara det landet och offra liv och blod, på det att det fortfarande må får vara fritt och lyckligt; den anda, som eldade Leonidas och hans ädla spartanertrupp att offra sina liv vid Thermopylae, för att perserhorderna ej skulle förtrampa Grekland; den anda, som eldade Drake att anfalla den oövervinneliga armadan, driva den från haven och därmed rädda England ur Spaniens käftar; den anda, som höll Englands plutoner samman vid Waterloo och räddade Europa från Napoleon; den anda, som livade fransmännen till Verduns försvar, som gav sig uttryck i orden "De skola icke slippa förbi," och som höll de tyska horderna borta från Paris; den anda, som höll canadensarne fast i de gittiga gasernas helvete i slaget vid Ypern och räddade världscivilisationen. Är den anda, som sätter människor i stånd att göra slika stordåd och håller en nation hel, stadig och stark, något som bör lättsinnigt bortkastas såsom värdelöst? Icke desto mindre finnes det många i detta vårt land, som vilja undertrycka vidare växt i riktning mot nationskap. De höja ropet om trolöshet; för dem betyder den ökade hastigheten i det canadiska medvetandets pulsslag konungaväldets sönderdelning, bristandet av de band, som knyta Canada till England, avsvärjelsen av engelska institutioner och traditioner. Deras farhågor äro ogrundade. Det finnes ingen i denna folksamling, som mera varmt beundrar de engelska institutionerna och traditionerna, än jag gör. England är frihetens moder; det har varit ledaren i politisk utvecklingsfrihet; det står i dag i allra främsta ledet bland världens nationer, lagens och ordningens hemort, ett politiskt och kommersiellt sedemöster för andra nationer. Men i intet land giver sig nationalmedvetandet starkare uttryck än i England. I intet land finnes större rasstolthet än i England. Canada måste göra England till sin förebild i sitt självförverkligande. Canada skulle vara en ovärdig dotter av sin moder England, om hon nu skulle stanna i sin självutveckling. Jag har inga farhågor för Canadas framtid. Det finnes ett nationalmedvetande i Canada i dag. Må vi väl omhägna det.

Vi hava uträttat mycket i det flyda, och vi hava gjort så under stora svårigheter, större än de, vilka de flesta nationer hava haft att kämpa mot. Dock är vår stig ännu beströdd med många stötestenar, ekonomiska såväl som rasliga. Huru skola vi övervinna dessa hinder? Huru skola vi lösa de problem, som stirra oss i ansiktet?

Vi äro icke en ekonomisk enhet, och vi föra en hård kamp mot naturliga geografiska skrankor. Våra provinser hava beskrivits såsom en rad av pärlor löst trädda på våra transkontinentala järnvägar, med British

(Forts. å sid. 6)

VI GARANTERA BESTÄMT
ATT NI KAN MED LÄTTHET
REDUCERA EDER ONÖDIGA FETTMA
PÅ ETT OFARLIGT OCH BEKVÄMT SÄTT
GENOM ATT DAGLIGEN DRICKA
DET ENDA ORIGINELLA OCH ÄKTA
DR. WEBBER'S REDUCING HERB TEA.

Importerat direkt från Tyskland i originella paket — absolut oskadligt — en ren, hälsosam produkt — ingen drog — ingen dietetik. Låt naturen borttaga den onödiga bördan av fettma med detta helt och hållet oskadliga hälsoté. Första paketet té Ni använder reducerar på ett synbart sätt Eder vikt genom en naturlig eliminationsprocess.

Tre veckors förråd (1 paket) endast $1.25 portofritt och tullen betald. Tillfredsställelse garanteras eller pengarna tillbaka.

Beställ nu — och börja med denna ytterst bekväma och effektiva reduceringsmetod.

AMERICAN IMPORTERS.
640 N. E. 4th St. Dept. "A" Minneapolis, Minn.

Dr. Webber's svarta och gröna hälsoté har sålts och bevisats vara tillfredsställande i Tyskland sedan 1864.

Säljes också av
P. NELSON, 409 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Praktik från Paris och New York sjukhus.
Telefon 2009.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

ADVOKATER

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.